

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

17. de confessione sacramentali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

toribus, id est sic fiat quod dicitur: quia & ipsa eleemosyna est, veniam petentibus omnino ignoscere. Ex iis iam facile est intelligere, quæ pro venialibus sit exhibenda satisfactio. Sufficit enim dominica oratio cum ieiunio & eleemosyna: sic tamen ut præcedat confessio aliquantula, & addatur confessio, si adsit facultas.

f. 251. l. 10.

DE CONFessione SACRAMENTALI.

DISTINCT. 17. CAP. Primum.

Peccata remittuntur contrito cum sola confessione & satisfactione sacramentali in voto.

Dicunt quidam sine confessione oris & satisfactione operis neminem à peccato mundari, si tempus illa faciendi habuerit. Alij verò dicunt ante oris confessionem & satisfactionem in cordis contritione peccatū dimitti à Deo: si tamen votum cōfitendi habeat. vnde Proph. Dixi, cōfitebor domino aduersum me iniustitiam meā, &c. Quod exponens Cassiod. ait: Magna Dei pietas, qui ad solā promissionē peccatū dimiserit. votū enim pro operatione iudicatur. & alibi, Quacūq; hora ingemuerit peccator, vita viuet, &c. Quid ergo super his sentiendum? Sanè dici potest, quòd sine oris confessione, & solutione pœnæ exte-

a
1
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

rioris, peccata delentur per contritionem & humilitatem cordis. Ex quo enim proponit mente compuncta se confessurum, Deus dimittit: quia ibi est cordis confessio, etsi non oris, &c. Illa ergo quæ superius dicta sunt de confessione & pœnitentia, vel ad confessionem cordis, vel ad interiorem pœnam referenda sunt.

C A P. Secundum. *Ad salutem necessaria est sacramentalis confessio.*

*origenitio fultu
antstori. habent*

Quibusdam visum est sufficere, si soli Deo fiat confessio sine iudicio sacerdotali, & confessione Ecclesiæ:

1. quia Dauid dixit, Dixi, confitebor domino, & tu remisisti, &c. non ait sacerdoti, & tamen remissum sibi peccatum dicit. *Item in c. 22 Luc.*
2. Ambro. Ideo fleuit Petrus, quia culpa obrepfit ei. Non inuenio quid dixerit, inuenio quod fleuerit. Lachrimas eius lego, satisfactionem non lego. *Item Chryso.*
3. Non tibi dico vt te prodas in publicum, neque apud alios te accuses: sed obedire te volo Prophetæ dicenti, Reuela Deo vitam tuam. Ante Deum ergo tua confitere peccata: apud verum iudicem cum oratione delicta tua pronuncia, non lingua, sed conscientia tuæ memoria, &c. *Idem: Si confunderis alicui dicere peccata tua, dicito ea quotidie so. su.*

peril- in animo tuo. Non dico vt confitearis ea
 lud, pec cōseruo tuo, vt tibi exprobet: dicitō Deo,
 catum qui curat ea, &c. Sed quōd sacerdotibus
 meū cō confiteri oporteat, non solum illa auctori-
 trame tate Iacobi, Confitemini alterutrum pecca-
 etc. ta vestra, &c. sed pluribus aliorum testimo-
 lib. de niis comprobatur. Ait enim August. Quem
 ve. & pœnitet, omnino pœniteat, & dolorem la-
 fal. pœ. chrimis ostendat. Repræsentet vitam suam
 cap. 10. Deo per sacerdotem, præueniat iudicium
 Lu. 17. Dei per cōfessionē. Præcepit enim dominus
 mundandis, vt ostenderent ora sacerdoti-
 bus: docens corporali præsentia confiten-
 da peccata, non per scripta manifestanda,
 &c. Item Leo papa, Sufficit enim confes-
 sio, quæ primum Deo offertur, & tunc etiam
 sacerdoti, qui pro delictis pœnitentium pec-
 cator accedit. Tunc enim plures ad pœni-
 tentiam poterunt prouocari, si populi auri-
 bus non publicetur conscientia confitentis.
 Ex iis alijsque pluribus indubitanter osten-
 ditur, oportere Deo primùm, deinde sacer-
 doti confessionē facere: nec aliter perueniri
 posse ad ingressum paradisi, si adfit facultas.

2^a simili h. v.

Utrum laici non
 possint
 754. a.

CAP. Tertium. Confessio fieri
 potest laico.

Confessio laicali

SI tamen defuerit sacerdos, proximo vel
 socio facienda est confessio. Sed curet
 quisque sacerdotem quærere, qui sciat

ligare & soluere. Talem enim esse oportet, *mat. 16*
 qui aliorum crimina diiudicat. Vnde Aug. *lib. de*
 Qui vult confiteri peccata vt inueniat gra- *ve. ex*
 tiam, quærat sacerdotem, qui sciat ligare & *sal. par.*
 soluere, &c. Tanta itaq; vis cōfessionis est, *cap. 10*
 vt si deest sacerdos, confiteatur proximo. Et
 si ille cui cōfitebitur, potestatem non habeat
 soluendi, fit tamen dignus venia ex sacerdo-
 tis desiderio, qui crimē cōfitetur socio. Beda
 verò inter cōfessionem mortalium & ve-
 nialium distinguit super illum locū, Confite-
 mini alterutrū peccata vestra. ait enim: Co-
 æqualibus quotidiana & leuia, grauiora ve-
 rō sacerdoti pandamus, & quāto iusserit tē-
 pore purgare euremus; quia sine cōfessione
 emendationis, peccata nequeūt dimitti. Sed
 & grauiora coæqualibus pandēda sunt, cum
 deest sacerdos, & vrget periculū. Venialia ve-
 rō etiam sacerdotū ablata copia, licet confi-
 teri coæquali, & sufficit (vt quibusdam pla-
 cet) si tamen ex cōtemptu non prætermitta-
 tur sacerdos. Tutius est tamen & perfectius
 vtriusque generis peccata sacerdotibus pan-
 dere, & consilium medicinæ ab eis quæ-
 rere, quibus cōcessa est potestas ligandi atque
 soluendi. Quærendus est autem sacerdos sa- *de par.*
 piēs & discretus, qui cum potestate simul ha- *d. i. c.*
 beat & iudiciū. Illud autē Chrysost. non ita *quos a-*
 intelligēdū, vt liceat alicui (si tēpus habeat) *liquādo*
 sacerdoti non confiteri: sed quia sufficit, vbi *ad.*

f. 250 a l.

*

de Nazim qualis
 quærendus
 252. b.
 25. b.
 de Nazim
 quærendus

de par. d. i. c. quos a- liquādo ad.

crimē occultū est, soli Deo per sacerdotem dicere, & semel: nec oportet publicari corā multis quod occultum est. quod notavit dicens, Nō tibi dico vt te prodas in publicum. Sicut enim publica noxa publico eget remedio, ita & occulta, secreta confessione & occulta satisfactione purgatur. Nec necesse est vt quod semel sacerdoti sumus confessi, iterum cōfiteamur, sed lingua cordis, non carnis, apud verum iudicem id iugiter confiteri debemus. Quōd verò dicit se lachrymas Petri legisse, non satisfactionem vel confessionem, per hoc non excludit illa. Multa enim facta sunt quæ scripta nō sunt. & fortē nondum facta erat institutio confessionis, quæ modo est. Si verò quæritur an confessio sit necessaria, quum contritione iam deletum sit peccatum: Dicimus quia quædam punitio peccati est, sicut satisfactio operis. Per confessionem etiam intelligit sacerdos qualiter debeat iudicare de crimine. Per eam quoq; peccator fit humilior & cautior. Est enim confessio testimoniū conscientie Deū timētis: Qui enim timet Dei iudiciū, peccatum non erubescit cōfiteri. Perfectus timor soluit omnem pudorem: confessio peccati pudorem habet: & ipsa erubescencia est gravis pœna. Ideoq; iubemur confiteri peccata, vt erubescenciam patiamur pro pœna. Nam hoc ipsum pars est diuini iudicij.

II iiij

Abzofij.

Dinglio

Cordino

1. Confessio
2. ConfessioConfessio Sa
redolatus
quætimor
F. R. G. J.
2 fo. b.

Erubescen.

tia pars sa-

tisfactionis.